

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xviii. De locato & conducto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

1. *Ex re-
scripto.*

DEINDE de locatione conductione agitator. Quæ ut item bona fide celebretur, Bononiæ nemo magistrorum, scholariumve super conducendis aliorum hospitium in fraudem & preiudicium hospitantium, ni prius conductionis tempus elapsum esse constabit, inquilinive suum in hoc fauorem & consensum prestabunt, hospitem conuenito. his qui faxint excommunicationis pœna esto.

3. *Propter
sterilitatē
θεμα.
verum.*

Sanè locatori domum inuito inquilino inhabitare, aut reficere, si necessitas quæ locationis tempore nō imminet, id exposcet, remissa sibi pro residuo temporis pensione liceto. Idem inquilinus, si peruersè ibi versatus erit, canonemve per biennium non soluerit, ni satisfactione celeri sibi providebit, rationabiliter inde amouetur.

4. *Potuit*

Emphytenta, si tamen primitus ecclesiam requisierit, eique quantum sibi ab aliis offeratur nunciasset, illaq; se nolle emere dixerit, vel à denunciationis tempore duùm mensium spatium elapsum erit, meliorationes & ius sibi competēs alii personæ legitimæ rectè vendito. Idem, si fecus præsumpserit, in solutione canonis per biennium cessasset, ni celeri satisfactione post sibi consuluerit, etsi nec & ut canonem soluerit nūciatum erit, iustè expellitor & sic dies statuta pro domino interpellare intellegitor.

3. *In prin.*

Propter sterilitatem, si magno incommodo conductores adficiet, & vitio rei sine culpa coloni, casuue fortuito contigerit, colonis ecclesie

pro rata pensionis, ni vbertate præcedentis subsequentiſve anni ſterilitas compenſari poteſſit, remiſſio conceditor.

Eccleſiarum prælatiſ decumarum ſuarum fru-^{2. Veſtra.} ctus & prouentus liberè iis, cum queis eccleſiæ ſuæ conditionem meliorem facere poſſint, locare, & ad firmam dare liceto. Statuta diœceſanorum contraria ne obſunto. Huiuſmodi tamè locatio ad feudum, alienationémve ne extenditor.

De Rerum Permutatione. Tit. 19.

QUAE commutationes rerum eccleſiaſtica-^{2. Vt con-} rum ab antecellore inconſultè factę ^{e-} ^{mutatione-} runt, à ſucceſſore aduentante emandantor. ^{nes.}

Quod ſi princeps rem eccleſiæ immobilem ^{1. Si prius-} ſanctis locis præſtare volt, & aliam immobilem ^{cept.} ab eis accipere, & rationabilis cauſa hoc expoſcet: hoc modo de communi voluntate, dum tamen res quã ille præſtabit maior æqualiſve fiet, pragmatica ſanctione ſuper hoc promulgata permutationem contrahere liceto.

Sed nec mancupia eccleſiaſtica niſi ad liber-^{3. Man-} tatem commutantor. Quę mancupia pro eccle-^{piã.} ſiaſtico homine dabuntur in eccleſiæ ſeruitute permanento. Qui eccleſiaſticus homo cõmutabitur ppetua libertate fruitor. Quod ſemel deo conſecratũ fiet ad humanos vſus ne transfertor.

Quæ enim mācupia fideles deo & ſanctis eius ^{4. Iniur-} pro remedio animæ ſuæ conſecrauerint, quocunque commercio iterum in ſeruitutem ſecularium ne rediguntor. ſerui tantũ fugitiui diſtrahuntor. eccleſiarum rectores ne vnus elec-